

bragt fra en Fjerdedel til en Tiendedel af Beløbet. Endvidere oprettes der en Pensionsfond, som overtager Pensioneringen af Embedsmændene og deres Enker. Denne Pensionsfond dannes derigennem, at Anstalten af sin Driftsfond tilskylder til Pensionsfonden en vis Procent af den paagældende Funktionærs Lønning. Disse Tilskud ere beregnet efter den Pension, som vilde tilkomme de nuværende Funktionærer, saafremt de betragtedes som ansatte den 1ste Januar i Aar. Saaledes var Regeringsfor-
slaget paa dette Punkt. Men man har i Folketinget ønsket en anden Ordning, nemlig den, at de nuværende Funktionærer kunne faa deres Pension af Pensionsfondet beregnet efter den fulde Tjenestetid, altsaa fra den Tid da de bleve ansatte i de pensionsberettigede Funktionærers Klasse. Det er saa iværksat paa den Maade, at de nuværende Funktionærer af den Kapital, der ved Afkortning i Tantiømen i Tidens Løb er opsparet og indestaar i Statskassen, afgive saa meget til Pensionsfonden, at denne efter de Beregninger, der i saa Henseende kunne anstilles, af den Kapital vil have de fornødne Midler til at dække den Forøgelse af Pensionen, som fremkommer ved, at Pensionstiden beregnes fra den paagældendes Ansættelsestid i Stedet for fra den 1ste Januar 1900. Det turde være en i alle Henseender heldig Ordning, og Personalet er gaaet ind derpaa. Forholdet er jo det, at den Kapital, der er opsparet for Personalet, og som indestaar i Statskassen, er Personalets Ejendom, som man ikke gennem Lovgivningsmagten kan disponere over, men Personalet er villigt til at underkaste sig denne Regel for at opnaa den bedre Adgang til Pension, som derigennem gives.

Det finansielle Resultat af disse ny Regler vil blive dette, at Anstalten vil komme til at bruge omtrent det samme Beløb, som nu anvendes, til Lønninger og Tantiøme. Det skal dog bemærkes, at man i dette Lovforslag tillige har foreslaaet oprettet et nyt Embede som Kontorbogholder, et Embede, som savnes i høj Grad. Det er afgjort, at Bogholderiet er i Tidens Løb tiltaget meget betydeligt, og at Arbejdet er den nuværende Bogholder overvældende. Man har derfor ønsket at dele Bogholderiet, saaledes at der oprettes en ny Post som Kontorbogholder, og denne Embedsmand skal have det egentlige Bogholderi tilligemed det Bogholderi, som er nødvendigt til Forberedelsen af Bonusudbetaling. Det er altsaa en ny Lønning, der for saa vidt kommer til i dette For-

slag. Ligeledes er der en Forøgelse af Assistenternes Antal. Ved den ny Ordning vil der i Virkeligheden, naar man tager dette med i Beregningen, medføres en Besparelse af 5—6,000 Kr. Det er klart, at efterhaanden vil Udgiften blive mindre. De Funktionærer, som nu ere ansatte, og som efter de ny Regler maatte faa mindre, end de have haft hidtil, ville erholde Forskellen som personligt Tillæg, men disse Tillæg ville efterhaanden falde bort. — Endelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at da Staten forrenter den opsparede Tantiøme med 5 pCt., medfører dette i Virkeligheden et Tab for Statskassen, thi Statskassen kan jo ikke af disse, Penge, der gaa ind i den almindelige, store Kassebeholdning, faa 5 pCt., og vil man her regne et Rentebeløb af 2 pCt., ville de ny Regler medføre en Besparelse for Statskassen af omtrent 9,000 Kr.

Som Forslaget nu foreligger, kan jeg erkende, at det er heldigt i alle Henseender, og den samme Opfattelse er gjort gældende af Direktionen for Anstalten, som meget ønsker at maatte komme bort fra det nuværende Tantiømesystem. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høje Ting med Velvilje at fremme denne Sag, og jeg vil sige, jeg ønsker ikke nogen Forandring i Forslaget, som det nu foreligger.

Madsen-Mygdal: Jeg vil gerne med et Par Ord tillade mig at anbefale nærværende Lovforslag, og jeg gør det med særlig Glæde, fordi det er en Sag, jeg har beskæftiget mig med en Del Aar, lige fra det første Aar, jeg blev Statsrevisor. Da kom jeg til at lægge Mærke til det Misforhold, som er omtalt af den højterede Finansminister — det Misforhold nemlig, at Tantiømen er stegen i en uforholdsmæssig Grad. Da man i Samlingen 1870—71 vedtog Loven om Livsforsikringsanstalten af 1871, var det en almindelig Forudsætning, at Tantiømen skulde svare til omtrent 25 pCt. af Lønningerne. Man tænkte sig vel, at det i enkelte Aar kunde blive lidt mere eller mindre, men til omtrent 25 pCt. af Lønningerne skulde Tantiømen svare. I 1895—96 naaede man imidlertid dertil, at Tantiømen gennemsnitlig var stegen til over 100 pCt., ja, for enkelte Lønninger endogsaa til over 200 pCt. Som ærede Medlemmer ville kunne se af Statsrevisionens Betænkning for 1895—96, Sp. 426—27, var Tantiømen stegen i en saa forbausende Grad, og det laa i, at den Del af Driftoverskuddet, der paaregnes hertil,